

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อความสามารถในการดูแล
ของผู้ดูแลผู้ป่วยบ้าดจีบสมอง

ผู้เขียน นางสาวเพ็ญนภา จาวยวรรณ์

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ไข้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิกุล นันทชัยพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รองศาสตราจารย์นวีวรรณ ชังชัย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การบ้าดจีบสมองทำให้เกิดความบกพร่องในการดูแลตนเองของผู้ป่วย ส่งผลให้มีความต้องการการสนับสนุนและดูแลจากผู้ดูแล เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยเหล่านี้ การส่งเสริมความสามารถของผู้ดูแลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ให้บริการสุขภาพ การวิจัยกิ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อความสามารถในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยบ้าดจีบสมอง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 ราย เป็นผู้ดูแลผู้ป่วยบ้าดจีบสมองที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมระบบประสาท โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2557 กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง 26 รายแรกได้รับการดูแลตามปกติ หลังจากนั้นจึงตามด้วยกลุ่มทดลองที่เหลืออีก 26 ราย ผู้วิจัยส่งเสริมพลังอำนาจในกลุ่มทดลองเป็นรายบุคคลตามโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบรวมข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามความสามารถในการดูแลของผู้ดูแล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ และสถิติทดสอบที่แบบอิสระ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ดูแลในกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการดูแลผู้ป่วยบ้าดจีบสมองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.001$) ทั้งในวันจำหน่าย และ 1 เดือนหลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

2. ผู้ดูแลในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บสมองของผู้ดูแลที่เข้าร่วมกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ ในวันจันทร์ และ 1 เดือนหลังจากนั้นจากโรงพยาบาลสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$) ไม่พบความแตกต่างของความสามารถของผู้ดูแลในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บสมองภายหลังได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจระหว่างวันจันทร์ และ 1 เดือนหลังจากนั้นจากโรงพยาบาล

ผลการศึกษาระบบที่ สามารถนำไปส่งเสริมบริการทางการพยาบาลในด้านการส่งเสริมความสามารถของครอบครัวผู้ดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บสมองได้ การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในระยะเวลาที่นานขึ้นเพื่อยืนยันถึงความยั่งยืนในความสามารถของผู้ดูแล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	Effects of Empowerment on Caring Capabilities Among Caregivers of Patients with Traumatic Brain Injury	
Author	Miss Pennapa Jaywan	
Degree	Master of Nursing Science (Adult Nursing)	
Advisory Committee	Assistant Professor Dr. Pikul Nantachaipan	Advisor
	Associate Professor Chaweewan Thongchai	Co-advisor

ABSTRACT

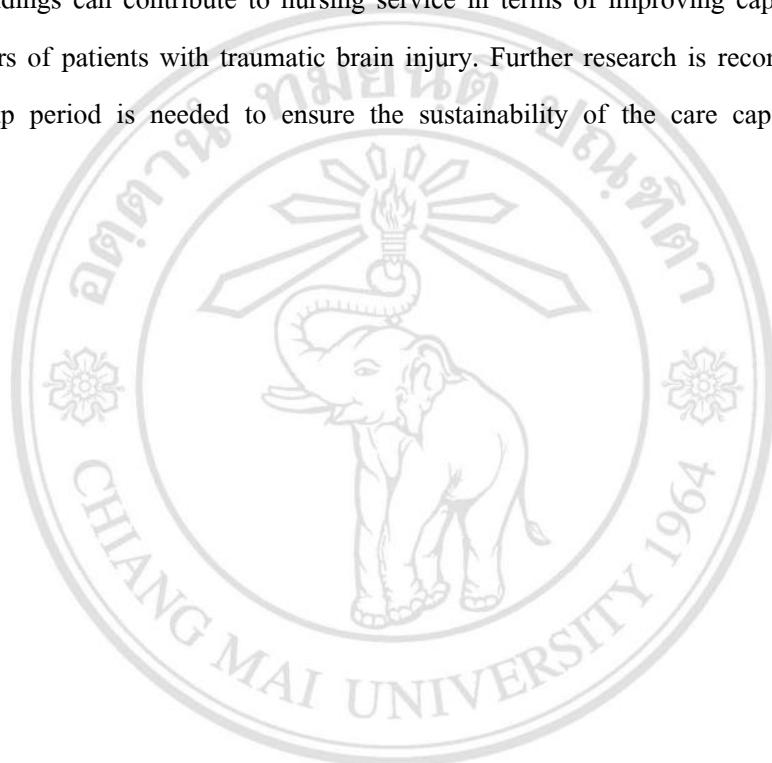
Traumatic brain injuries impairs the self-care ability of patients resulting in the need for support and care by caregivers. In order to meet the needs of patients, promoting care ability among caregivers is essential for health care providers. This quasi-experimental study aimed to examine the effect of an empowerment process on caring capabilities of caregivers of patients with traumatic brain injury. The study participants composed of 52 family caregivers of admitted patients with traumatic brain injury in the neurosurgical ward of Chiangrai Pachanukroh Hospital during April to July 2014. The participants were divided into two groups: the first 26 participants received routine care while other 26 participants were assigned as the experimental group. The researcher provided training to individual participants in the experimental group according to the empowerment program developed by the researcher. Instruments for data collection included demographic record form and the Capability of Caregiver Assessment Questionnaire. The data were analyzed using 2-way repeated measured analysis of variance, and independent t-test.

Results of the study revealed that:

1. Caregivers in the experimental group had a statistically significant ($p<.001$) higher rate of appropriate care practices for patients with traumatic brain injury than those who received routine care as measured on the discharge day and 1 month after discharge from the hospital.

2. Caregivers in the experimental group had a statistically significant higher rate of appropriate care practices for patients with traumatic brain injury ($p<.05$) on the discharge day and 1 month after discharge from the hospital when compared with care practices measured before entering the study. There was no significant difference in care practices between the discharge day and 1 month after discharge.

Study findings can contribute to nursing service in terms of improving capabilities among family caregivers of patients with traumatic brain injury. Further research is recommended and a longer follow-up period is needed to ensure the sustainability of the care capabilities among caregivers.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved